

Jeg noterer mig især enigheden om, at hiv/aids er et udviklingsproblem, der skal angribes bredt i udviklingsindsatsen. I forslaget nævnes en række af de grupper, der er særlig udsatte såsom kvinder, unge og forældreløse børn. Disse grupper er også i fokus i strategien. Jeg er også glad for, at forslagsstillerne har taget den tættere kobling mellem bekæmpelse af hiv/aids og fremme af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder til sig. Det er et område, jeg personligt lægger meget stor vægt på, og Danmark har det seneste år markeret sig meget stærkt på lige præcis dette område.

Under 2005-topmødet i september sidste år lykkedes det rent faktisk, ikke mindst i kraft af en aktiv dansk indsats, at nå til enighed om, at adgang til reproduktiv sundhed skal indarbejdes i strategier for opnåelse af 2015-målene. Det giver os et godt afsæt for at sikre en tættere kobling mellem bekæmpelse af hiv/aids og fremme af seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder.

Regeringen har siden sin tiltræden opprioriteret hiv/aids-indsatsen i udviklingsbistanden. Der er afsat yderligere midler til indsatser via de danske ngo'er og til globale sundhedsprogrammer. Bevillingerne til vaccine- og mikrobiocid-udvikling er ligeledes øget, og i flere af sektorprogrammerne er der nu konkrete hiv/aids-komponenter.

Samtidig med at indsatsen i kroner og øre er steget, lægges der vægt på at øge støtten til strategisk vigtige initiativer. Det gælder f.eks. mikrobiocid-udvikling, hvor Danmark var blandt de allerførste donorer og således var med til at hjælpe initiativet i gang, og det gælder støtte til de hiv-smittedes organisationer, så de også får mulighed for at gøre deres stemme gældende i debatten om bekæmpelse af hiv/aids. Her er der ikke tale om store beløb, men støtten har stor betydning for at bekæmpe den stigmatisering og diskriminering, der rammer mange hiv-smittede.

Regeringen er med andre ord enig i mange af elementerne i det fremsatte beslutningsforslag, men der er også elementer i forslaget, jeg ikke er enig i. Betydningen af forebyggelse undervurderes efter min bedste opfattelse, og samtidig fremstiller man helt ukritisk ARV-behandling som svaret på aids-katastrofen. Det synes jeg er udtryk for en uhyggelig forsimpning af forholdene, og jeg vil gerne advare mod, at man for at fremme øget støtte til behandlingsindsatser afvi-

ser de mange resultater, der er opnået på det forebyggende område.

Vi skylder de unge i Afrika, som er den gruppe, der rammes allerhårdest af epidemien, at gøre alt, hvad vi kan for at forhindre, at de overhovedet bliver smittet. I en situation, hvor der, som forslagsstillerne selv fremhæver, er et voldsomt ideologisk pres, der underminerer unges adgang til information og serviceydelser, er tiden ikke inde til at så tvivl om forebyggelse. Forebyggelse skal fortsat være et centralt element i bekæmpelse af epidemien.

Behandling er kompliceret, men det betyder ikke, at vi ikke skal støtte, at udviklingslandene markant forbedrer adgangen til behandling. Vi har fra dansk side valgt at fokusere en del af den bilaterale støtte mod opbygning af sundhedssystemer i udviklingslandene. Det er vigtigt, hvis behandlingen rent faktisk skal virke, og for at en sundhedsfaglig ekspertise kan sikre forsvarlige og afbalancerede behandlingstilbud til de smittede.

Forslagsstillerne lægger også op til en markant forøgelse af bidraget til Den Globale Fond, og det er jeg ikke umiddelbart enig i. Den Globale Fond yder en stor og vigtig indsats for at bekæmpe aids, tuberkulose og malaria, men fonden slås også for at få sig virkelig involveret i den konkrete implementering på landeniveau. Her er løsningen ikke blot flere midler, og det er derfor min vurdering, at et eventuelt forhøjet bidrag til fonden bør afvente en nærmere afklaring af lige præcis disse forhold.

Som nævnt er der allerede foretaget en betydelig styrkelse af området. Regeringen agter imidlertid at prioritere bekæmpelse af hiv/aids blandt verdens fattige endnu højere i de kommende år, og præcis hvordan, vil vi vende tilbage til i forbindelse med regeringens udspil til næste års finanslov.

Kl. 19.45

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ministeren. Vi tager fat på ordførerrækken, og det er først fru Pia Larsen.

Pia Larsen (V):

Jeg er helt sikker på, at vi alle sammen er enige om, at hiv/aids-epidemien på mange måder udgør en af de største trusler mod skabelsen af en bæredygtig udvikling i den fattigste del af verden, og at det især gør sig gældende i Afrika syd for Sahara. Der er heller ingen tvivl om, at det kræver en særlig fokuseret indsats for donorlan-